

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

A Szentlélek ajándékára várva...

Életem újabb fontos állomásához, a negyedik szentség felvételéhez érkeztem. A keresztségben a Mária Magdolna plébániatemplomban, mindszentys kisdiákként az Oltáriszentség és a bűnbánat szentségében, a Zárda kápolnában részesültem. Négy és fél éves korom óta rendszeresen ministrálok a Mindszenty Emléktemplomban. Immár lakóhelyünk is a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániához tartozik, így nem volt kérdés a számomra, hogy a Szentlélek ajándékában itt szeretnék részesülni. Ebben a döntésemben tovább erősített Robi atya kedves invitálása, és arra vonatkozó ígérete, hogy a felkészülés örömteli, élményekben gazdag, a szokásos hittan órától eltérő, de hitünket megerősítő lesz.

Szeptemberben más-más iskolából tizenegyen gyűltünk össze a plébánia közösségi termében. Nem ismertük egymást, de mára már igazi közösséggé kovácsoltunk. Köszönet érte Robi atyának és a Szent András Evangelizációs Iskola segítő közösségének, akik ismerkedős, csoportépítő játékokkal oldották bennünk a kezdeti feszültséget.

A foglalkozásokat mindig imádsággal kezdtük, majd mindenki elmesélhette aktuális örömeit, bánatát, végül kéréseket, hálaadásokat fogalmaztunk meg. Mindeközben egyre jobban megismertük egymást.

A tanév folyamán hétről hétre két-két hitét gyakorló felnőtt látogatott el hozzánk. A foglalkozások egy része elgondolkodtató vagy játékos feladatokkal, a mindennapi életből vett szituációs játékokkal világított rá az előttünk álló döntések felelősségteljes meghozatalára, életünk keresztény szemléletű, Istennek tetsző irányítására. Beszélgettünk a segítségnyújtásról, kérésről, elfogadásról, káros szenvedélyektől mentes szórakozásról, barátságról, kapcsolatokról, valódi értékekről, tiszta szerelemről, abortuszról. Ezeknek a beszélgetéseknek kötetlen jellege volt, mindenki hozzá szólhatott. Szívesen nyíltunk meg egymás előtt és mondtuk el őszinte véleményünket egy-egy témával kapcsolatban.

A foglalkozások másik része Istennel való kapcsolatunk elmélyítését szolgálta. Bibliai részeket olvastunk el és beszélgettünk meg. Új módszert és szemléletet kaptunk a Szentírás olvasásához.

Nem csak egymást, hanem magunkat is egyre jobban megismertük. Megtanultuk értékelnünk önmagunkat, hogy milyenek gondoljuk Istent, mit tudunk Jézusról, milyenek látjuk őt, hol tartunk az Istenhez vezető úton, hogyan imádkozunk, milyen az Istennel való kapcsolatunk, mit tehetünk a fejlődés érdekében.

Karácsony előtt borítékban „személyes üzenetet” kaptunk, mely 10 napra szól, minden napra egy-egy szentírási

szakasszal és egy hozzá kapcsolódó feladattal. Be kell, hogy valljuk, több-kevesebb sikerrel, de igyekeztünk megoldani.

Különösen nagy élmény volt számomra az egész napos lelki nap. Ezen a napon még a telefonjainktól is megszabadultunk, ami nem könnyű feladat egy mai fiatalnak, de hamar rájöttünk, hogy sokkal jobban tudunk figyelni egymásra, és ami még fontosabb a Jó Istenre. A játékosabb feladatok mellett komolyabb beszélgetésekre is jutott időnk. A napot szentmisével és közös gitáros énekléssel zártuk.

Lassan elérkezik a „nagy nap”. Szeretek idejárni, mindig örömmel jövök. Egyszer többször maradtunk itt baráti beszélgetésre is. Remélem lesz folytatása, mert hiányozni fog. Nagyon jó hasonló korú fiatalokkal így együtt megélni a hitünket.

A foglalkozások hozzásegítettek bennünket az Istennel való találkozáshoz. Sokat neveltünk, gondolkodtunk, s ez alatt egyre jobban megismertük hitünket, erősödött az Istennel való kapcsolatunk. Nagyon jól ki van találva, hogyan lehet lekötni komoly témákkal a mai fiatalokat.

A felnőttek, megosztva velünk személyes élményeiket, rávilágítottak arra, hogy Isten jelenlétét a mindennapok kis dolgaiban is érezhetjük.

Köszönjük Robi atyának, hogy hétről-hétre megszervezte számunkra ezeket a foglalkozásokat, valamint a Szent András Evangelizációs Iskola segítő közösségének, hogy idejüket ránk áldozva, példát mutatva, élményszerűvé és emlékeztetővé tették számunkra a felkészülés időszakát.

Hitünkben megerősödve várjuk a Szentlélek ajándékát, hogy elkezdhesük keresztény felnőtt életünket, méltó és hasznos tagjai legyünk a Katolikus Anyaszentegyháznak.

V. Á.

Gyermekek oldala

MÁJUS – JÚNIUS

Ez a két hónap sok szép és fontos ünnepnappal ajándékoz meg minket.

Az itt látható képeket egy nagyon régi imakönyvben találtam.
Párosítsd az ünnepeket a képekkel!

Úrnapja:
Az Oltáriszentség
ünnepe

Pünkösd:
Az Egyház születése

Szentháromság
vasárnapja

Jézus
mennyebevétele

Ha szeretnéd tudni, hogyan követik egymást ezek az ünnepek,
állítsd őket betűrendbe, s máris megvan a helyes sorrend!

Úrnapján körmenetet szoktunk tartani. Ilyenkor kivisszük az utcákra az Oltáriszentséget, hogy mindenki megláthassa: Jézus örökre velünk maradt a kenyér és a bor színe alatt. A földre virágszirmokat hintünk, így tesszük ünnepélyessé az utat a mi Urunk, Jézusunk előtt.

A 103. zsoltár alapján énekelhetjük ezt az éneket:

Áldjad én lelkem az , én Uram, felmagasztaltattál mindenek fölött.

 öltöztél és ékességbe, a te köntösöd.

Olvasd el a Jézusnak szóló dicséretet a lehullot virágok segítségével!

: fényesség

: dicsőségbe

: Urat

: Istenem

Az oldalt összeállította: Németh Krisztina

Szűz Mária
Szeplőtelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Nóra, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • Telefon: 92/320-626 • E-mail: zeg3@martinus.hu • Internet: <http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Nem csak a 20 évesek, hanem a '20-as évek bálja

2016. április 9-én plébániai életünk második egyházközségi báljára gyűltünk össze a Mindszenty iskolában, amelynek témája a '20-as évek Amerikája volt. A két ifjú szervezőnek Füle Lucának és Mikolás Veronikának, valamint segítőknek köszönhetően mind térben, mind időben nagy utazást tehattünk.

A téma többféle módon is megjelent a bál folyamán. A résztvevők többsége korhű jelmezben érkezett és arra is lehetőségünk nyílt, hogy a korban divatos bútorok között az akkor használatos eszközökkel fényképezkedjünk. A vacsorát a múlt század hírességeiről elnevezett asztaloknál fogyaszthattuk.

Rövid műsor és nyitótánc után hajnalig tartott a táncos mulatság. Az éppen pihenők vagy táncolni nem akarók számára a csokiszökökút és a koktélbár jelentett felüdülést. Az este folyamán tombolajegyek vásárlásával különböző értékes nyereményekhez is lehetett jutni. Az elsőre nem nyertes cédulák értékesnek bizonyultak a főnyeremények kisorsolásakor. Az este legkiemelkedőbb alakjaira szavazni lehetett különböző kategóriákban, így például a legkorhűbb és legkreatívabb jelmezben érkezők, a '20-as évek dívája, és a legnagyobb gentleman külön díjat nyerhettek.

A bál remek lehetőséget biztosított arra, hogy közösségünk különböző korosztályai együtt szórakozzanak, beszélgessenek, és kikapcsolódjanak, ezzel még jobban összekovácsolódva és közösséggé formálódva.

Marx Nóra

Ministránskirándulás

Április 2-án egy jó napra ébredtünk, mivel az állhatatos ministrálásunkért egy utazást kaptunk ajándékba a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániától.

Reggel korán indultunk, hogy mihamarabb odaérjünk az ausztriai Zotter Csokoládégyárba. A Zottergyárban először a csokoládé történetéről láttunk vetítést, majd a csokirészleghez mentünk, ahol különböző ízű és kinézetű csokoládék voltak. Végigkóstoltunk mindenféle csokit. A látogatás végén voltak, akik már enni se bírtak, de akadtak olyanok is, akik még szívesen ettek volna ezekből az ingyencsokiból. A csokoládégyár végén volt egy csokibolt, ahol sok gyerek vett a szüleinek és magának is csokit. Ezután átmentünk a csokoládégyár melletti állatsimogatóba. Miután itt végeztünk, felültünk a buszra és mentünk a következő megállóhoz, a rábahídvégi Csodaszarvas Parkba. Itt a különböző játékos feladatokban csapatokra osztva vettünk részt, volt birkózás, célba dobás, kincskeresés. A végén kihírdették a győztes csapatot, melynek tagjai jutalomban részesültek. Nem sokkal később indultunk is haza, hosszú nap volt, de megérte elmenni. Remélem, jövőre is mehetünk! ☺

Köszönjük a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániának, és különösen köszönjük a plébános úrnak, Kürnyek Róbert atyának ezt az izgalommal és szórakozással teli napot!

Dely László Máté

Az örökké szerető Atya

A Szombathelyi Egyházmegye Karitászcsoportjainak szervezett idei nagybőjti lelkigyakorlata első napján a Vas megyei Kemenespálfán szabadterei keresztutat jártunk Orsos Zoltán atya vezetésével. A második napon Körmenden Németh Zoltán atya mutatott be szentmisét az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban, majd az irgalmas Atyáról hallhattunk elmélkedést Nagy Gábor Sándor körmendi lelkipásztortól.

Az Atya az irgalmasság gyümölcseit a húsvéti szent három napon, húsvétkor és pünkösdkor adta nekünk – kezdte előadását Gábor atya. Nagycsütörtök az új szövetség megkötésének ideje, amit az Atya Jézus által és őbenne kötött meg a klasszikus törvényeknek megfelelően. A szövetség megkötésében első helyen áll a tanítás, majd a törvényhozás, az áldozatbemutatás, és az áldozatból való részesedés. Nagycsütörtökön ez mind lezajlik egymás után. A szövetségekötésbeli tanításnak lényegét Jézus így fogalmazta meg: „A tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött.” (Jn 14,24), vagyis minden szentmisén, vagy evangélium olvasásakor az Atya hozzánk intézett szavát halljuk. Isten szavának lényege, hogy megismerjük őt, az örökké szerető Istent, aki nem büntetni akar minket. Jézusról, mint a mi idősebb testvérünkről beszél, mi pedig egymásnak vagyunk testvérei. Isten tanításában az a csodálatos, – emeli ki Gábor atya, – hogy mindegyikünkönél azt a célt éri el, amire szükségünk van: a szentmisén mindegyikünk ugyanazt a szentleckét hallja, de mindegyikünkönél más a hatása. A szövetségekötésünk másik nagy állomása az új törvény megalkotása, ami így hangzik: „Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13,34). Hogy ezt hogyan kell megélni a mindennapokban, azt Jézus megmutatta abban a 33 évben, amíg közöttünk élt. Az áldozatból való részesedés során Jézus hozzánk jön, a feláldozottból eszünk és iszunk, vele egyesülünk. A szövetséget mi katolikusok szentmisének nevezzük, és a mi liturgikus cselekményeink nem megemlékezések – figyelmeztet

tet rá az atya. Ha elmegyünk a szentmisére, akkor az olyan, mintha mi is ott lettünk volna azon az első nagycsütörtökön. A szövetségekötés végső lényege és célja pedig, hogy bekapcsolódjunk a Szentháromság életébe – emlékeztet rá az előadó.

Nagypéntek ajándékai a szentségek – hangzott el az előadás második felében. A keresztség eltörli az áteredő bűnt, általa Isten gyermekeivé, és az egyház tagjaivá válnunk. A keresztség által a szövetségekötés személyesen velünk is megtörténik, hiszen általa Isten-hordozóvá válnunk. Így kell tekintenünk másokra, de magunkra is. Keresztelésünk által Jézus ott van a lelkünkben, de ténylegesen jelenvalóvá az oltári szentségben válik, ahol láthatjuk is őt. Ezért olyan vonzó számunkra egy templomba bemenni. A bérmálásnál Isten a Szentlélekkel magának lefoglal minket. A bűnbánat szentségénél először is tisztáznunk kell, hogy kik voltunk: a szerető Atya bűnbánó gyermekei. Aztán meg kell kérdeznünk magunktól, hogy kikké váltunk, amire sajnós azt a választ kell adnunk, hogy a személyes gonosz rabszolgaivá. De jön az irgalmas Atya, aki a felemelő szeretetével megmutatja, hogy a bűnbánat szentsége által ismét Isten gyermekeivé válnunk. A betegek kenete által az irgalmas Atya legnagyobb munkatársaivá válnunk, hiszen ha egy súlyos beteghez papot hívunk, és halála után a beteg az Istenhez jut, közbenjár értünk – emlékeztetett rá Gábor atya. Az egyházi rend szentsége által a pap feladata az, hogy folytassa Jézus küldetését. És meg kell említeni még a házasságot – tette hozzá az atya, – amely Isten nagy ajándéka, hiszen egyedül csak fél emberek vagyunk.

És mi a legnagyobb irgalom? A húsvét, mert Jézus „megalázta magát és engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig” – idézte Gábor atya Pál apostolt, – és ezért fölmagasztalta őt az Atya. Ez a feltámadás oka, az örök élet titka. És az az ember bölcs, – figyelmeztet rá az atya, – aki az élete végső célja alá rendel mindent, és törekszik feléje.

Miért hittan?

Az iskolai fakultatív hitoktatást 2013 szeptemberétől fokozatosan, felmenő rendszerben felváltotta a kötelezően választható Erkölcstan vagy Hit- és erkölcstan tárgy. A szülők választhatnak, hogy gyermekük állami Erkölcstant, vagy egyházi Hit- és erkölcstant tanul. Nem a hittanóra kötelező, hanem az erkölcstan – a szülők azt dönthetik el, hogy egyházi legyen-e, vagy nem.

Hit- és erkölcstan órán elsősorban a hitet akarjuk átadni, a gyermekek szívét megérinteni történetekkel, énekekkel, játékokkal, így megismertetni az Egyház tanítását és a Szentírást.

Erkölcstanórán sem elsősorban az ismeretátadás a cél, hanem egy emberközpontú szemlélet, humánus életmód kialakítása. Fő témái például: barátság, család, környezet, munka, vallások tisztelete.

A Hit- és erkölcstant az egyház által alkalmazott hitoktató tanítja, aki felsőfokú képesítésű és az illetékes egyházi hatóság megbízásával rendelkezik.

Az Erkölcstant alsó tagozatban tanítók, ill. felsőben tanárok – sok esetben osztályfőnökök – tanítják. Ehhez egy 60 órás továbbképzésen kell részt venniük.

Az iskolai bizonyítványban szerepel az Erkölcstan/Hit- és erkölcstan megnevezés, melyből nem derül ki, hogy ki mit tanul. Az értékelés érdemjegyet, vagy „részt vett” bejegyzést tartalmaz.

Akinek a gyermeke szeptembertől kezd az általános iskola első osztályát, beiratkozáskor írásban kell jeleznie, hogy gyermeke a Hit- és erkölcstant vagy az Erkölcstant választja.

Akiknek jelenleg 4. osztályos a gyermeke, azoknak május 20-ig írásban kell nyilatkozniuk, hogy a két tárgy közül melyiket választják.

A nyilatkozat egy tanévre szól, év közben nincs lehetőség változtatásra. Átjelentkezésre minden év május 20-ig van lehetőség.

Nemcsak a megkeresztelt gyermekeket várjuk a katolikus hittanra, hanem bárkit, akit érdekel és szeretne Jézus életéről, az Egyházzal, a Szentírásról többet tudni, hitében erősödni.

Néhány tanuló és szülő így írt, miért választotta a hit- és erkölcstant:

Teljesen természetes volt, hogy a hittant választottam. Anyukám és apukám családja is hívő. Ovis koromban keztem, elsőben folytattam és még mindig nem untam meg. (Nóra 6.o.)

Nem vagyok megkeresztelve és elsőáldozó sem voltam. 5. osztályban választottam a hittant, meg akartam nézni, milyen, és mert a családom hívő. Járok szentmisére és szeretnék felkészülni a szentségekre. (Dani 6.o.)

Azért járok hittanra, mert szeretném megismerni a biblia történeteit és a keresztény világot. A hit fontos. Szeretném hinni, hogy van mennyország, és szeretnék oda jutni. (Léna 6.o.)

Azért járok hittanra, mert hiszek Istenben. Régebben a szüleim nem jártak, és én ezt meg akartam változtatni. (Dávid 6.o.)

Azért választottam a hittant, mert Jézusról sok történetet tanulunk. Hittanórán beszélgetünk, játszunk, rajzolunk és írunk. Óra elején és végén mindig imádkozunk. (Adrien Imola 3.o.)

Szüleim életéből kimaradt a hittan, és mikor 5. osztályban választani kellett egyöntetűen ezt választottuk, mert nagyon érdekelt. Nem bántam meg, főleg

mert jövőre talán elsőáldozó is lehetek. Izgalmas dolgokról: Istenről, Jézusról stb... tanulunk. (Mátyás 6.o.)

Miért jó hittanra járni?

A gyerekek megkeresztelésekor megígértük, hogy a keresztény életre neveljük őket. Nemcsak otthon, hanem az iskolában is erre törekszünk, ezért fontos számunkra, hogy hittanórán részt vegyenek.

Hittan keretében megismerkedjenek a Bibliával, az egyházi ünnepekkel és felkészüljenek a szentségek fogadására. Megismerjék a jó és rossz dolgok közötti különbséget, bízzanak az isteni gondviselésben. Találjanak példaképet, akit elismernek tetteiért.

Örömmel csatlakozzanak a hívő közösséghez, melynek az évek során értékes tagjai legyenek.

(Milleyné B. Katalin Kristóf és Zsombor anyukája)

Két nagylány édesanyjaként, amikor kötelezővé tették az iskolában a hittan vagy erkölcstan tárgyat, nagyon örültem, hiszen így az órarendbe került a hittanóra. Nálunk nem volt kérdéses, hogy a gyerekek továbbra is a hittant fogják választani, hiszen már kicsi ovisként is szívósen jártak oda. A gyermekek között jó közösség alakult ki, és miközben hallgatták Jézus tanításait és színezték a kis rajzaikat nagyon jól érezték magukat.

Iskolában is jártak hittanra, és sulit után mindig vidáman meséltek az órákról.

Az idősebb lányom hamarosan bérházas lesz, és nagyon szeret a felkészítőre járni. Sok új embert ismert meg, akik által közelebb jut Istenhez. A fiatalabb lányom – mint kis gimnazista – még a hittanórák keretében ismerkedik a hittel. (Heni és Tamara anyukája)

Összeállította:

Endrédi Fekete Ágnes

Kaszás Csaba diakónusjelölt bemutatkozása

Kaszás Csaba a Mária Magdolna Plébánia kisapja, akit június 18-án szentel diakónussá főpásztorunk. Mivel Csaba atya sokszor előfordul plébániánkon is, szentelése kapcsán azokat a gondolatokat közöljük, amelyek a győri szeminárium lapjában, az Utca című magazinban jelentek meg.

„Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettéél volna, fölszenteltelek” (Jer 1,5).

Kaszás Csaba Richárdnak hívnak, 1993. február 18-án születtem Zalaegerszegen. Ott is nevelkedtem fel. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban végeztem. 2011-ben az érettségi megszerzése után jelentkeztem főpásztoromnál, aki felvett a Győri Hittudományi Főiskolára és az idei tanév végén diakónussá szentel.

A papi hivatásra először a gimnázium második osztályában gondoltam és ez a gondolat folyamatosan, egyre jobban erősödött bennem. Érettségi előtt sokat imádkoztam azért, hogy az Isten mutassa meg, hogy mit szeretne velem kezdeni. Egyre gyakrabban éreztem, hogy pap szeretnék lenni, de ennek ellenére nehezen mondtam ki az igent. Sokat segített, hogy 2008-ban volt a papság éve és minden szentmise után imádkoztunk új papi és szerzetesi hivatásokért. A szentmise végén többször is oda jöttek hozzám az imacsoportok tagjai közül és azt mondták, hogy ők minden nap, azért imádkoznak, hogy belőlem is pap legyen. Akkor még nem éreztem a súlyát ennek az imaháttérnek, de megköszöntem. Később döbbsentem rá, hogy milyen sokszor dönthettem volna rosszul, de az a sok imádság, amit kaptam, segített eddig eljutnom.

A papi hivatás Isten ajándéka. Neki köszönhetem, hogy meghívott és segített elindulni ezen az úton. Gyakran éreztem azt, hogy Isten velem van a küzdelmeimben. A jelmondatomnak ezért választottam: „Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszülettéél volna, fölszenteltelek.” Jeremiás, amikor az Isten meghívja, tiltakozik az ellen, hogy próféta legyen. „Jaj, Uram Isten! Nézd, nem tudok én beszélni, hiszen még ifjú vagyok.” De az Úr így válaszolt: „Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok, hanem menj el azokhoz, akikhez küldelek, és mondd el nekik mind, amit parancsolok.”

Ugyanúgy én is sokszor tiltakoztam azon gondolat ellen, hogy az Isten szolgájának szólít. De a Zalaeger-

szegen szolgáló atyáknak köszönhetően, egyre jobban erősödött bennem a vágy: pap szeretnék lenni. Tudtam, hogy ez sok áldozattal jár, de ennek ellenére mindig Jézusra bíztam magam, mert a szenvedéseimben és az örömeimben is mindig velem volt. Szemináriumi éveim alatt sokat gondolkodtam, hogy miért is engem választott ki az Isten arra, hogy pap legyek. Ma már tudom azt, hogy az Úr kiskorom óta velem van, vigyáz rám és irányít engem! Életemben több olyan esemény is volt, ami ezt bizonyítja. Hiszem és vallom, hogy mindig megadja számomra a kegyelmet és az erőt, hogy jó papja lehessenek.

Diakónusként Jézus öröm hírére akarom hirdetni az embereknek. Azt az örömhírt, hogy Jézus meghalt értünk, de fel is támadt és így elhozta számukra az üdvösséget. Így minden ember számára megnyílt a lehetőség az örök életre.

Ez egy nagy feladat, de tudom, hogy az Úr velem lesz és segít nekem abban, hogy hozzá méltóan tudjam szolgálni.

Kérem a kedves olvasók imádságát, hogy Isten akaratára szerinti pap lehessenek és már diakónusként az Ő hűséges szolgájának bizonyuljak.

Ezen kívül, még szeretném kérni, hogy buzgón imádkozzanak új papi hivatásokért is, hogy legyenek ma is fiatalok, akik merik vállalni ezt a szép szolgálatot.

Kaszás Csaba

A nap utolsó órája...

Június hónapban Jézus Szentséges Szívét kérjük imádságainkban és különös tekintettel imádkozunk és adunk hálát a Mindenhatónak az új papi- és szerzetesi hivatásokért! Egy megrendítően szép, igaz történetet szeretnék megosztani a kedves Olvasóval, melyet évekkkel ezelőtt hallottam Papp Tihamér ferences atyától s úgy gondolom igazi tanúságtétel és a kegyelem nagy csodája.

Amikor Maguncia püspöke, főtisztelendő Ketteler atya meghalt, a L'Osservatore Romano-ban lehetett olvasni a következő történetet, mely szépsége és üzenetértéke miatt ide kívánczok.

Útjai során egyszer Ketteler atya szentmisét celebrált egy apácák által fenntartott iskolában. Áldozáskor, az utolsó apáca közeledtekor mélyen megrendült; csak nehezen tudta visszafogni érzelmeit és befejezni a szentmisét. Mielőtt elment, azt kérte a Főnöknőtől, hogy szeretne az apácákkal találkozni és elköszönni tőlük. Beszélt mindegyikükkel és közben azt gondolta: „nem ő az, nem ő az...” Megkérdezte, hogy nem hiányzott-e valaki. A Főnöknő azt felelte: „De igen, nincs itt a konyhás nővér...” A püspök azt mondta, hogy tőle is szeretne elköszönni. Amikor maga előtt látta, azt mondta magában: „Ő az!” Megkérdezte tőle, hogy sokat imádkozik-e. Ő egyszerűen válaszolt: „Nem tudok sokat imádkozni, mert mindig el vagyok foglalva. Így aztán a napi munkámat ajánlom fel. Ezért, hogy figyelmesebb legyek, az első órát a Pápáért ajánlom, a másodikat a családokért, a harmadikat a püspökökért... És a nap utolsó óráját, amikor a legfáradtabb vagyok, azokért a fiatalokért, akiket az Isten papnak hív, hogy hallgassanak rá figyelemmel és nagylelkűen mondjanak igent.”

Amikor a konyhás nővér elment, a püspök elmesélte a Főnöknőnek saját történetét, azzal a kéréssel, hogy amíg ő él, addig titokban tartja azt.

„Élt egyszer egy tizennyolc éves fiatalember, akinek sok pénze volt, mert jómódú családba született. Nem gondolt másra, csak a szórakozásra. Egy este hirtelen, táncolás közben, megjelent előtte egy apáca arca, aki érte imádkozik és figyelmesen vizsgálja a lelkét. A jelenségtől lenyűgözve otthagya a táncolókat. Magába nézett és üresnek találta az életét...”

Mit akar tőlem az Isten? – kérdezte magától.

Kevéssel ezután belépett az egyik szemináriumba. Pappá szentelték. Később pedig püspök lett. És most itt beszél magával. Ma, miközben áldoztattam, felismertem annak az apácának az arcát, akit fiatalon láttam... Ő, a konyhás nővér...! De ne mondjon neki semmit erről. A Mennyországban majd megtapasztalja munkája gyümölcsét. De támogassa, kérem abban, hogy folytassa ennek az „utolsó órának” a felajánlását, azokért a fiatalokért, akiket az Isten papnak hív, hogy legyenek nagylelkűek és mondjanak igent az Úrnak.”

Imádság – Boldog VI. Pál Pápától

„Jézusom, lelkek isteni Pásztor, ki apostolaidat meghívtad és a lelkek halászaivá tetted őket: vond magadhoz a buzgó és nemes ifjú lelkeket is, hogy tanítványaiddá és segítőtűddé váljanak. Add, hogy érezzék a világ üdvözítése utáni szomjodat, amiért folyton megújítod papjaidnak keze által áldozatodat oltárainkon. Add, hogy minél többen kövessék hívó szavadat, folytassák művedet a földön, építsék titokzatos Testedet, az Egyházat. Add, hogy Egyházad a föld sója és a világ világossága legyen. Amen.”

/Felhasznált irodalom: L'Osservatore Romano magyar nyelvű fordítása

Kérjétek az aratás Urát! – Szent István Társulat Bp. 2009/

Sóska Zoltán

ESEMÉNY- NAPTÁR

• **Május 10-én, kedden és 11-én, szerdán** látogatjuk meg közösségünk otthonukhoz kötött tagjait, hogy pünkösdi szentgyónásukat elvégezhessek.

• **Május 13-án, pénteken** fatimai estét Orsos Zoltán csákánydoroszlói plébános vezeti. 16 órakor a fatimai rózsafüzért imádkozzuk, 17 órától szentségimádási óra lesz, 18 órakor pedig szentmise és körmenet.

• **Május 14-én, szombaton** pünkösdi virrasztást tartunk a plébániatemplomban 19 órától.

• **Május 22-én, vasárnap** a 10 órai szentmisében részesül 17 fiatal a bérmlás szentségében. Az ünnepi szentmisét Püspök atya mutatja be.

• **Május 31-én, pénteken** szentségimádás és közbenjáró imádság lesz az esti szentmise után.

• **Június 2-án, elsősütőtökön** a lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát 17 órától.

• **Június 3-án, elsőpénteken** a Karitás vár imaórára mindenkit 17 órától.

• **Június 4-én, elsőszombaton** reggel 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk.

• **Június 5-én, vasárnap** 15 órára családi délutánra várjuk az általános iskolásokat és szüleiket a plébániai központ közösségi termébe.

• **Június 12-én, vasárnap** a 10 órai szentmisében lesz a Te Deum, s adunk hálát a befejeződő tanévért.

• **Június 13-án, hétfőn** a fatimai este a szokásos programmal kerül megrendezésre: 16 órakor a fatimai rózsafüzér, 17 órától szentségimádási óra, 18 órakor pedig szentmise és körmenet.

• **Június 28-án** az esti szentmise után szentségimádás és közbenjáró imádság lesz.

• **Július 1-jén, elsőpénteken** a Karitás vár imaórára mindenkit 17 órától.

• **Július 2-án, elsőszombaton** reggel 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk.

• **Július 3-án, vasárnap** a 18 órai szentmisében Lendvai Zoltán atya mutat be ezüstmisét plébániatemplomunkban.

• **Július 7-én, elsősütőtökön** a lelkipásztorokért és papi hivatásokért tartunk szentségimádási órát 8 órától.